

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Constantinov Ana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Cioclu Vasile xxxxx, născut la xx xxxxx xxxx, originar r-nul xxxxxx, s. xxxxxx, domiciliat mun. Xxxxxx, s. xxxxxx, str. x. xxxxxx, xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.06.2016 – 09.08.2016;

Instanța de apel: 13.09.2016 – 29.09.2016;

Instanța de recurs: 15.11.2016 – 08.02.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 august 2016, Cioclu Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iunie 2015, stabilindu-i definitiv 1 (unu) an 3 (trei) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Cioclu Vasile, la 23 aprilie 2016, aproximativ la ora 13:30 min., aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa str. x. xxxxxx, xx, s. xxxxxx, mun. xxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor ostile cu soția Constantinov Ana, acționând cu intenție directă, a numit-o cu cuvinte necenzurate apoi i-a aplicat lovituri cu un obiect din metal, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 24 mai 2016, vătămare neînsemnată a integrității corporale.

3. Inculpatul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, a fost admis apelul inculpatului, din alte motive, în conformitate cu art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit

pentru prima instanță prin care s-a dispus încetarea procesul penal intentat în privința lui Cioclu Vasile în baza art. 201¹ alin. (1) Cod de procedură penală.

Cioclu Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, cu dispunerea încetării procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a menționat, că prima instanță în partea descriptivă a actului de dispoziție a indicat constatările expuse în actul de sesizare de către Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, stabilind incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, acestea fiind apreciate incorect de către prima instanță.

În opinia instanței de apel, învinuirea înaintată lui Cioclu Vasile nu corespunde cerințelor esențiale prevăzute de art. 281 Cod de procedură penală, deoarece potrivit rechizitoriului, inculpatul, Cioclu Vasile, este învinuit de faptul că: *„la 23 aprilie 2016, aproximativ la ora 13:30 min., aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa str. x. xxxxxxi, xx, s. xxxxxxxx, mun. xxxxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor ostile cu soția Constantinov Ana, acționând cu intenție directă, a numit-o cu cuvinte necenzurate apoi i-a aplicat lovituri cu un obiect din metal, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 1334/D din 24 mai 2016, vătămare neînsemnată a integrității corporale”*.

Reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, instanța de apel a constatat, că învinuirea înaintată lui Cioclu Vasile nu este formulată cu maximă precizie și claritate.

Or, inculpatului, prin rechizitoriu, i s-a incriminat aplicarea violenței fizice și psihice asupra părții vătămate, Constantinov Ana, care au provocat acesteia atât suferință psihică cât și suferință fizică, însă din materialele dosarului rezultă doar cauzarea unor suferințe psihice acesteia.

La acest capitol, instanța de apel a reținut, că prima instanță în mod incorect, în cadrul sentinței a constatat prezența suferințelor fizice cauzate părții vătămate, deși acestea nu se confirmă din materialele dosarului penal.

Instanța de apel a remarcat, că din dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în vigoare până la modificările survenite la 16 septembrie 2009, rezultă că sub noțiunea de *„suferințe fizice”* se înțelege starea victimei care suferă de durere ca rezultat al abuzului fizic. Acesta definește orice contact fizic nedorit, iar în sensul art. 201¹ alin. (1) Cod penal, este urmat de vătămare ușoară. Pe când din raportul de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 24 mai 2016, rezultă că părții vătămate, Constantinov Ana, i-au fost cauzate vătămări neînsemnate ale integrității corporale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a stabilit în mod corect fapta săvârșită de inculpat.

Mai mult, în virtutea Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare la 16 septembrie 2016, fapta săvârșită de inculpatul Cioclu Vasile nu mai constituie infracțiune.

În aceste circumstanțe, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că din probele administrate la materialele dosarului, rezultă vinovăția lui Cioclu Vasile în comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional.

Instanța de apel a reținut, că vinovăția lui Cioclu Vasile rezultă din declarațiile părții vătămate Constantinov Ana, a martorului Mutruc Raisa, precum și din probele

acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate în ședința de judecată a instanței de apel: cererea părții vătămate, Constantinov Ana, înregistrată în IP Buiucani la 25 aprilie 2016 cu nr. 5944 prin care se confirmă că aceasta, a solicitat tragerea la răspundere a cet. Cioclu Vasile pentru faptul că la 23 aprilie 2016, aproximativ la ora 13:00 a fost lovită la picior cu lacătul de la poartă, fiindu-i provocate dureri fizice și leziuni corporale (f.d. 5); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 aprilie 2016 (f.d. 6-8); copiile proceselor-verbale cu privire la contravenție, perfectate anterior de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani în privința inculpatului Cioclu Vasile pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 69 alin. (1), 354 Cod contravențional și deciziile de sancționare (f.d. 13-15, 17); ordonanța din 12 decembrie 2014 privind aplicarea măsurilor de protecție față de partea vătămată, Ana Constantinov, emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (f.d. 18); raportul de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 24 mai 2016, prin care la Constantinov Ana au fost depistate vătămări neînsemnate ale integrității corporale (f.d. 26); certificatul eliberat la 19 iunie 2016 de către IMSP Dispensarul Republican de Narcologie prin care se confirmă faptul că, inculpatul se află la evidență din 2007 cu diagnoza alcoolism cronic (f.d. 41).

Reieșind din totalitatea probelor administrate, instanța de apel a conchis că faptele imputate inculpatului Cioclu Vasile, urmează a fi reîncadrate în baza art. 78¹ Cod contravențional, deoarece dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în rezultatul amendamentelor din Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, privind modificarea unor acte legislative, în vigoare din 16 septembrie 2016, a căpătat un caracter mai blând, iar ca urmare, fapta săvârșită de Cioclu Vasile, a fost scoasă din sfera legii penale și înglobată în cadrul Codului contravențional.

Pentru formularea concluziei enunțate, instanța de apel a reținut și prevederile art. 10 Cod penal, potrivit căruia legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Cu referire la jurisprudența CEDO, instanța de apel a menționat, că în cauza *Scoppola contra Italiei*, Înalta Curte a indicat că „art. 7§1 nu garantează doar principiul neretroactivității legii penale mai severe, dar de asemenea, și implicit principiul retroactivității legii penale mai blânde. Acest principiu se transpune prin regula, după care, dacă legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii și legile penale posterioare, adoptate înainte de pronunțarea unei decizii definitive, sunt diferite judecătorul trebuie să o aplice pe cea ale cărei dispoziții sunt mai favorabile acuzatului”.

4.2. Așadar, instanța de apel a constatat în fapt, că Cioclu Vasile, la 23 aprilie 2016, aproximativ la ora 13:30 min., aflându-se la domiciliul său, amplasat pe adresa str. x. xxxxxx, xx, s. xxxxxx, mun. xxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor ostile cu fosta soție, Constantinov Ana, acționând cu intenție directă, a numit-o cu cuvinte necenzurate, apoi i-a aplicat lovituri cu un obiect din metal, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 24 mai 2016, vătămare neînsemnată a integrității corporale.

4.3. În viziunea instanței de apel, vina lui Cioclu Vasile, în comiterea contravenției prevăzute la art. 78¹ Cod contravențional, rezultă din probele administrate și cercetate în ședința de judecată: declarațiile lui Cioclu Vasile, a părții vătămate, Constantinov Ana și a martorului Mutruc Raisa, care au confirmat lovirea de către inculpat cu cutia din metal de la un lacăt peste picior cât și raportul de expertiză medico-legală nr. 1334/D din 24 mai 2016, prin care la Constantinov Ana a fost depistată echimoză la nivelul coapsei stângi, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămări neînsemnate ale integrității corporale.

4.4. Ținând cont de prevederile art. art. 461, 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, precum și de prevederile art. 30 Cod contravențional în redacția de până la intrarea în vigoare a Legii nr. 134 din 17 iunie 2016, instanța de apel a reținut, că contravenția imputată lui Cioclu Vasile a fost comisă la 23 aprilie 2016, în speță fiind necesar de a înceta procesul contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, care era de trei luni.

5. Partea vătămată Constantinov Ana, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei contestate, considerând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la prevederile art. art. 24 alin. (2), (4), 384 Cod de procedură penală, recurentul menționează că instanța de apel a motivat decizia sa prin faptul că, din materialele cauzei, rezultă doar cauzarea unor suferințe psihice părții vătămate, încadrând acțiunile lui Cioclu Vasile în baza art. 78¹ Cod contravențional, însă acest articol nu conține prevederi privind violența psihologică, constatată de fapt atât de către prima instanță cât și de către instanța de apel.

Prin urmare, în opinia recurentului acțiunile lui Cioclu Vasile urmează a fi încadrate, conform prevederilor art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în virtutea Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare la 16 septembrie 2016.

Susține partea vătămată, că instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor din dosar și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Cioclu Vasile în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Motivarea instanței de judecată reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de către instanță în favoarea lui Cioclu Vasile, care nu au suport probatoriu, deoarece săvârșirea infracțiunii este dovedită prin declarațiile părții vătămate audiată în cadrul urmăririi penale, declarațiile martorului Mutruc Raisa, prin raportul de constatare medico-legală.

Consideră recurentul, că încadrarea juridică a faptei efectuată de către prima instanță, este corectă, deoarece din depozițiile părții vătămate, a martorului Mutruc Raisa, se confirmă faptul că victima a fost supusă violenței fizice și psihologice cu regularitate de către soțul acesteia.

Relevă că instanța de judecată a ignorat argumentele părții vătămate, precum că aceasta era amenințată de Cioclu Vasile.

Totodată, subliniază că Republica Moldova a fost în repetate rânduri condamnată de către Curtea Europeană pentru Drepturile Omului anume pentru faptul că în cazuri

similare, statul nu și-a îndeplinit obligația pozitivă în temeiul art. art. 3, 6, 13 CEDO, mai întâi de a asigura protecția victimelor și în al doilea rând pentru că statul nu a reușit să efectueze investigații efective.

Mai susține recurentul, că instanța de judecată nu a inclus în fabula constatată, circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin (1) lit. j) Cod penal, săvârșirea faptei de către Cioclu Vasile în stare de ebrietate.

6. Procurorul, a depus referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru respingerea acestuia, din motiv că temeiul invocat de partea vătămată nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei.

Astfel, susține acuzatorul de stat, că instanța de apel corect a luat în considerație că drept urmare a adoptării Legii nr. 196 din 28 iulie 2016 privind modificarea unor acte legislative, în vigoare din 16 septembrie 2016, fapta săvârșită de inculpatul Cioclu Vasile calificată în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a fost scoasă din sfera legi penale și înglobată în cadrul Codului contravențional.

7. Verificând argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de partea vătămată, aceasta a invocat drept temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din analiza minuțioasă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Așadar, Colegiul penal reține că potrivit prevederilor legale și practicii judiciare constante, pentru verificarea existenței temeiului menționat, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și de către instanța de apel și să supună unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În cazul în care faptele stabilite, incorect au fost încadrate într-o altă normă penală, rezultă că acestora le-a fost dată o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

În esență, partea vătămată este de opinie că soluția pronunțată de către prima instanță este corectă, pe când reîncadrarea de către instanța de apel a faptelor infracționale ale inculpatului potrivit art. 78¹ Cod contravențional, este rezultatul unei aprecieri greșite a probelor administrate în cauză.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind casarea sentinței, încetarea procesului penal în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu recunoașterea vinovăției lui Cioclu Vasile de comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional și încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, soluție care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal reiterează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4 din prezenta decizie.

Deci, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului cu privire la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor imputate lui Cioclu Vasile este vădit nefondată.

În acest sens, Colegiul penal reține că la formularea concluziei de reîncadrare a faptelor incriminate lui Cioclu Vasile, instanța de apel corect a stabilit, că potrivit rechizitoriului, ultimul a fost învinuit pentru faptul, că „*la 23 aprilie 2016, aproximativ la ora 13:30 min., aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa str. x. xxxxxxxx, xx, s. xxxxxxxx, mun. xxxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor ostile cu soția Constantinov Ana, acționând cu intenție directă, a numit-o cu cuvinte necenzurate apoi i-a aplicat lovituri cu un obiect din metal, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală, nr. 1334/D din 24 mai 2016, vătămare neînsemnată a integrității corporale*”.

Legea penală în vigoare la data săvârșirii faptelor imputate, în concret art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prevedea, că „*violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.*”

Odată cu adoptarea Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, privind modificarea unor acte legislative, în vigoare din 16 septembrie 2016, art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a suferit modificări, deja stipulând că *acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:*

a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;

c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, se pedepsești cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Reținând că potrivit raportului de expertiză nr. 1334/D din 24 mai 2016, părții vătămate Constantinov Ana i-a fost cauzată vătămare neînsemnată a integrității corporale, instanța de apel just a reținut, că faptele incriminate lui Cioclu Vasile corespund elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, care a fost introdus ca urmare a unor modificări în Codul contravențional, operate prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016 și care statuează că „Maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile.”

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal reține, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Cioclu Vasile în comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, să fie legală și întemeiată, iar soluția de încetare a procesului contravențional, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, corespunzătoare art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional.

Instanța de recurs reține, că potrivit art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În sensul normei enunțate, este de înțeles că atunci când legea nouă dezincriminează fapta penală care era prevăzută în legea veche, prin excluderea faptei din legea penală sau prin stabilirea sau nestabilirea în legea nouă a unor reglementări care, în raport cu reglementările din legea veche, exclud existența infracțiunii, organele de jurisdicție penală au obligațiunea de a stabili efectul retroactiv al legii penale.

Legea de dezincriminare a faptei are drept consecință stingerea raportului juridic penal apărut la săvârșirea faptei prevăzute de legea veche ca infracțiune și înlăturarea tuturor consecințelor prevăzute de legea penală pe care urma să le suporte persona pentru această faptă.

Față de dezideratele enunțate mai sus, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a dispus încetarea procesului penal și recunoașterea vinovăției lui Cioclu Vasile de comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, respectând principiul umanismului și al echității dreptului penal.

Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de judecată nu a inclus în fapta constatată, circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin (1) lit. j) Cod penal, săvârșirea faptei de către Cioclu Vasile în stare de ebrietate, instanța de recurs conchide

că aceasta nu este în măsură să răstoarne situația stabilită de instanța de apel, în sensul casării deciziei recurate și rejudecării cauzei.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide, că argumentele invocate de către partea vătămată nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, situație ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Constantinov Ana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Cioclu Vasile xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev